

מ"ת 44898/10/14 - מדינת ישראל נגד וסאם הבל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 44898-10-14 מדינת ישראל נ' הבל(עציר) 12 ינואר 2015

לפני כב' השופטת מיכל ברק נבו

המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
וסאם הבל (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד עומרי גיל

ב"כ המשיב: עו"ד ראיס אבו סייף

המשיב הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום ביחד עם בקשה להורות על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים.

למשיב מיוחסות העבירות הבאות: סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332 (2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [החוק], עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10 (א) יחד עם סעיף 62 (1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961, נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970 וכניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק - עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

זאת, לאחר שביום 19/10/14 נכנס המשיב לישראל באופן בלתי חוקי. בעקבות חשד שהוא עוסק בהברחת שב"חים, נערכה המשטרה לפעילות יזומה בעניינו. סמוך לשעה 20:50 נהג המשיב ברכב יונדאי גטס בכביש 443 מזרח ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח. סמוך לצומת שילת, ליד מודיעין, נכנס המשיב לתחנת דלק, שם הבחינו בו שוטרים שהיו ברכב משטרה. המשיב הבחין ברכב והחלט להימלט מזרחה, חרף קריאות

השוטרים בכריזה שיעצור. המשיב נסע בשול הימני במהירות גבוהה, לאחר שנתיב הנסיעה שלו היה עמוס, תוך כדי נסיעה עלה עם גלגלי הרכב הימניים על המדרכה, שהיו עליה אותה עת הולכי רגל שנמלטו. המשיב נכנס למודיעין, חצה צומת באור אדום, כשרכב משטרה דולק אחריו, מהבהב וכורז לו, כשכלי רכב בולמים בפתאומיות כדי להימנע מפגיעה. המשיב לא נתן זכות קדימה להולכי רגל, עקף בפראות כלי רכב, המשיך בנהיגה פרועה ברחובות העיר, כיבה את אורות הרכב והמשיך בנהיגה.

נוסף על כך חצה קו הפרדה רצוף ולא ציית לתמרור עצור. כשנכנס לאזור התעשייה, פנה שמאלה בניגוד לכיוון התנועה, המשיך בנסיעה ובהגיעו לכיכר, איבד שליטה על הרכב והתנגש בכיכר. בשלב זה יצא מהרכב וברח לשטח פתוח, שם הסתתר עד שנתפס.

2. ב"כ המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה. לטענתו, יש מקום לבחון חלופת מעצר בעניינו של המשיב, וזאת בהתאם לפסקי דין שהגיש.

יצוין כי הוגשו פסקי דין המתייחסים לסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בהם שוחרר נאשם לחלופת מעצר, מאת בתי משפט מחוזיים. עוד יצוין כי בפסקי הדין שהוגשו אין מדובר בשוהה בלתי חוקי. בעניינו של שוהה בלתי חוקי, אשר נאשם בביצוע עבירת שוד, הפנה הסנגור לבש"פ 2628/12 **מוחמד טל נ' מדינת ישראל** [29/04/12].

3. ב"כ המבקשת מתנגד מכל וכל לבקשה לשלוח את המשיב לקבלת תסקיר אשר יבחן חלופת מעצר, מאחר שלטעמו במקרה דנן חלופת מעצר לא תסכון. ב"כ המבקשת מפנה לכך שמדובר במשיב שלו עבר פלילי מכביד, ובו חמש הרשעות קודמות בעבירות של נהיגה ללא רישיון, כניסה שלא כדין לישראל, התנגדות למעצר, הסעת שב"ח ועוד. ב"כ המבקשת הגיש גזרי דין שניתנו נגד המשיב, מהם ניתן ללמוד על המסוכנות הנשקפת ממנו ועל כך שאין מורא החוק עליו. עוד צוין ב"כ המבקשת, כי השילוב בין המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום דנן, לבין היותו שב"ח, מולידים את המסקנה המתחייבת שלא ניתן לשחררו לחלופה כלשהי. ב"כ המבקשת הגיש פסיקה של ביהמ"ש העליון בנושא סיכון חיים בנתיב תחבורה, התומכים בעמדתו.

4. עיינתי בפסיקה שהגישו שני הצדדים. פסק הדין היחיד הרלוונטי מבין אלה שהגיש ב"כ המשיב, הוא זה המתייחס לשב"ח שהיה מעורב בעבירה חמורה (שוד). באותו עניין ציינה כב' השופטת חיות כי לאור העובדה שלא יוחס לעורר שם חלק מרכזי בביצוע השוד, אין לשלול אפשרות לפיה תאווין המסוכנות הנשקפת ממנו באמצעות חלופת מעצר, אף אם העורר שוהה בישראל באופן לא חוקי. חשוב לציין כי באותו עניין צוין ביהמ"ש כי ניתן משקל לעובדה שהעורר שם היה בחור צעיר, ללא עבר פלילי, ששיתף פעולה בחקירה ומסר פרטים שאפשרו להעמיד לדין מעורב מרכזי אחר, שהיה הרוח החיה באירוע. כל אלה אינם מתקיימים במקרה שלפני.

5. ההלכות בנוגע לבחינה הדו שלבית של אפשרות השחרור לחלופת מעצר ידועות (בש"פ 6550/14 בן

סעדון נ' מדינת ישראל [21/10/14].

תחילה על ביהמ"ש לבחון האם ניתן לתת אמון במשיב המסוים שלפניו, ואם אינו מגיע למסקנה כי כל חלופת מעצר לא תסכון - יש מקום לבחון חלופות מעצר שמוצעות. מקום שבו ביהמ"ש מגיע למסקנה כי לא תסכון חלופת מעצר, אין מקום ואין טעם לשלוח משיב שכזה לשירות המבחן לקבלת תסקיר, הן מאחר שאין מקום להכביד על שירות המבחן, העמוס ממילא, והן מאחר שאין מקום לטפח תקוות שווא בליבו של משיב, שאין ביהמ"ש סבור כי ניתן יהיה בסופו של יום למצוא חלופה שתאיין את מסוכנותו (בש"פ 7219/14 מוחמד אחמד נ' מדינת ישראל [05/11/14]).

6. במקרה שלפני חוברות להן שתי עילות מעצר נפרדות, אשר בשלן אני סבורה כי כל חלופת מעצר לא תסכון: ראשית, בשל המסוכנות הנשקפת ממי שביצע את העבירות בהן עסקין, בפרט כאשר מדובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד, לרבות בעבירות דומות. לא אחת ציין ביהמ"ש את המסוכנות הרבה הנשקפת ממי שמבצע עבירות כגון אלה (ר' בש"פ 3353/08 אבו ג'רדוד נ' מדינת ישראל [07/07/08], שם קבע ביהמ"ש, בין היתר, כי למרות שמדובר בעורר בעל עבר נקי, צעיר בשנים, הרי שבאיזון בין נתונים אלה לבין בטחון הציבור והצורך לשרש את התופעה החמורה של נהיגה פרועה, במיוחד בעת מרדף משטרה, גוברים שיקולי בטחון הציבור, וכן ר' בש"פ 2754/14 צחייק נ' מדינת ישראל [20/05/14]).

שנית, מדובר במשיב שהוא שוהה בלתי חוקי במדינת ישראל. מכאן, שמתעוררת ביתר שאת עילה של הבטחת התייצבותו להמשך ההליכים. זאת, מאחר שמצד אחד לא ניתן לשחררו לחלופה בתוך מדינת ישראל, אגב הכשרת שהותו הבלתי חוקית במדינה, ומצד שני אין לסמוך עליו, בעיקר נוכח עברו הכולל התנגדות למעצר, ונסיבות העבירה דנן הכוללות בריחה מן השוטרים, כי אם ישוחרר לחלופה מחוץ למדינת ישראל - ניתן יהיה להבטיח את התייצבותו להמשך ההליכים בעניינו.

7. לאור כל האמור, איני מוצאת מקום לשלוח את המשיב לקבלת תסקיר משירות המבחן ואני מורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום כ"א טבת תשע"ה,
12/01/2015 במעמד הנוכחים.
מיכל ברק נבו, שופטת